Homo heidelbergensis

Homo heidelbergensis és una espècie extingida del gènere *Homo* que va viure entre 500.000 i 300.000 anys enrere[2] (Ionià, mitjans del Plistocè). Eren individus alts, d'1,80 metres, i molt forts; el seu crani tenia 1.350 cm³, molt aplanats en relació amb l'ésser humà actual, amb mandíbules sortints i una gran obertura nasal. Pren el nom del fet que les primeres troballes n'aparegueren a Mauer, prop de la ciutat d'Heidelberg (Alemanya). L'espècimen tipus n'és la mandíbula de Mauer, que es trobà l'any 1907. La seva distribució és europea, igual que *Homo antecessor*; on se n'han trobat més fòssils és al jaciment arqueològic d'Atapuerca. També se n'han trobat fòssils al Marroc, Zàmbia (Kabwe) i Etiòpia (vall de l'Awash). En termes mitjans presenten una alçada d'1,80 m, un pes de fins a 100 kg i una capacitat cranial de 1.350 cm³.

Homo heidelbergensis

Crani de H. heidelbergensis trobat a Atapuerca

Període

Plistocè mitjà[1]

Estat de conservació

 Fòssil

Taxonomia

Super-regne	Eukaryota
Regne	Animalia
Fílum	Chordata
Classe	Mammalia
Ordre	Primates
Família	Hominidae
Gènere	*Homo*
Espècie	***Homo heidelbergensis*** OTTO SCHOETENSACK, 1908

Alguns autors utilitzen el terme *Homo rhodesiensis* (humà de Rhodèsia) per a designar les restes fòssils africanes semblants a *Heidelbergensis*. La idea és que *Homo antecessor* s'hauria dividit en dues poblacions, una d'europea que originà *Heidelbergensis* (espècie mare del neandertal) i una altra d'africana, que originà el *rhodesiensis*, que seria l'espècie mare de *Homo sapiens idaltu* (l'ésser humà modern antic), de la qual deriva alhora *Homo sapiens sapiens*, l'ésser humà modern actual.[3]

A la Sima de los Huesos, a la serra d'Atapuerca (Castella i Lleó), s'han trobat cinc mil fòssils d'una trentena individus, que daten de fa 400.000 anys.[4] Aquestes restes estan molt ben conservades; en destaca el crani número 5 (conegut popularment com a *Miguelón*), que està complet,[5] i del qual s'han fet estudis[6] que mostren que tenia lateralitat al cervell (era dretà) i una pelvis molt ben conservada d'un individu conegut popularment com a *Elvis*.[7]

Les llances de Schöningen suggereixen que *Homo heidelbergensis* podria haver desenvolupat la tecnologia de la llança fa 500.000 anys i del seu estudi es desprèn que tenia sofisticades tècniques de caça, una estructura social complexa i formes de comunicació desenvolupades, habilitats intel·lectuals que li permetien planificació i actuació a la manera de l'humà modern.[8]

Referències

1. Entrada «Homo heidelbergensis (http://paleobiodb.org/cgi-bin/bridge.pl?a=checkTaxonInfo&taxon_no=83086)» de la Paleobiology Database (en anglès).
2. BURGER, Lee. «Our Story: Human Ancestor Fossils (http://www.thenakedscientists.com/HTML/content/interviews/interview/833/)». The Naked Scientists, November 2007.
3. COLL, Maria «i L'home va parlar». *Sàpiens* [Barcelona], núm. 89, març 2010, p. 54-58. ISSN: 1695-2014 (https://www.worldcat.org/issn/1695-2014).
4. Bischoff, James L.; Donald D. Shamp, Arantza Aramburu, Juan Luis Arsuaga, Eudald Carbonell i J. M. Bermúdez de Castro (2003). «The Sima de los Huesos Hominids Date to Beyond U/Th Equilibrium (>350 kyr) and Perhaps to 400–500 kyr: New Radiometric Dates (http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6WH8-47MHSJ5-2&_user=10&_coverDate=03%2F31%2F2003&_rdoc=1&_fmt=high&_orig=search&_origin=search&_sort=d&_docanchor=&view=c&_rerunOrigin=google&_acct=C000050221&_version=1&_urlVersion=0&_userid=10&md5=4696042403f7eca6760291dddedf571d&searchtype=a)». *Journal of Archaeological Science*, 30 (3): 275-280.
5. Arsuaga, Juan L.; Martínez, I; Gracia, A; Carretero, JM; Carbonell, E (1993) «Three new human skulls from the Sima de los Huesos Middle Pleistocene site in Sierra de Atapuerca, Spain». *Nature*, 362: 534-537.
6. Durán, Mayte 2010. Atapuerca: Los orígenes (II) (http://www.sarasuati.com/atapuerca-los-origenes-ii/); *Revista de Humanidades Sarasuati*, 11 de juliol de 2010.
7. Arsuaga, Juan L.; Lorenzo, CL; Carretero, JM; Gracia, A; Martínez, I; García, N; Bermúdez de Castro, JM; Carbonell, E (1999) «A complete human pelvis from the Middle Pleistocene of Spain». *Nature*, 399: 255-258.
8. THIEME, H. «Der große Wurf von Schöningen: Das neue Bild zur Kultur des frühen Menschen». A: *Die Schöninger Speere – Mensch und Jagd vor 400 000 Jahren* (en alemany). Konrad Theiss Verlag, 2007, p. 224-228. ISBN 3-89646-040-4.

Vegeu també

- Home de Talteüll.[1]

1. MAGRIÑÀ, Anna-Priscila. *Guia xafardera de Catalunya : 69 històries per a ments inquietes*. 1ª ed.. Barcelona: Angle, 2012, p. 27-30. ISBN 9788415695042.